

СТАНОВИЩЕ

за научните трудове и академичната дейност на доц. д.с.н. *Людмила Евлогиева Иванчева*, участник в конкурс за присъждане на *академичната длъжност „професор“*,

изготвено от чл.-кор. Ангел С. Стефанов

Доц. д.с.н. Людмила Иванчева е единствен участник в конкурс за присъждане на академичната длъжност „професор“ в професионално направление *3.1. Социология, антропология и науки за културата* за нуждите на секция “Общество на знанието: наука, образование и иновации” към ИИОЗ-БАН, обявен в Държавен вестник” бр. 94 от 25.11.2016 г.

Общият брой на публикациите на кандидата е 86, като за участие в конкурса са представени 2 монографии, 1 статия в списание с импакт фактор, 1 публикация в реферирано издание в чужбина, 13 публикации в реферирани издания у нас, и 4 публикации в научни сборници.

Л. Иванчева презентира своя предмет на изследване в различни ракурси: науката като развиваща се система от знания и практики; творческите субекти на научното знание, обединени в научни общности и проектни колективи; тяхното кариерно развитие, зависимо от национални и европейски политики, насочени към науката и нейните приложения; интерпретации на информацията за различните измерители на дейността на учените. Затова към структурата и динамиката на науката като сложна система от познавателни и социо-културни компоненти се подхожда на мета-равнище на изследване, от социологическа, философско-методологическа, и най-вече от собствено науковедска гледна точка.

В статията в съавторство с Е. Гурова, публикувана в списание *Science and Public Policy* (Vol. 38, No. 3, April 2011, p. 185-198), което е с импакт-фактор, са разгледани условията и факторите, които подпомагат

или възпрепятстват мобилността на учените от Европейските страни и тяхното кариерно развитие. Анализирани са политиката на ЕС в тази връзка, като се има предвид съображението за намаляване на големия процент от чуждите учени, които провеждат изследователската си дейност в САЩ, и които напускат Европа за тази цел. Обстойно са анализирани определящите параметри за мобилността на учените от типа на съвместни изследователски проекти, специализирани програми за мобилност, академичен обмен и работа по временни договори.

В статията си в авторитетното списание *Collnet Journal of Scientometrics and Information Management* (2008, Vol.2, N 2) Л. Иванчева осмисля и оценява теоретичния апарат на наукометрията в качеството ѝ на основно изследователско поле на наукознанието. Осветлени са дескриптивните и прескриптивните възможности на наукометричния подход, както и неговия потенциал за проследяване на изследователската динамика при дадена научна дисциплина.

Читателят се натъква на интересни размишления в студията на Иванчева със заглавие „Актуални етически измерения на конвергиращите технологии“ публикувана в *Етически изследвания*, 2016, № 2. Представена е значимостта на проблема за т. нар. конвергиращи технологии, като тяхното бъдещо приложение е разгледано от етическа гледна точка.

Наред с това мога да отбележа, че ако представените за рецензиране студии и статии, както и книгата „Европейската научна политика и развитието на българските учени...“ (2011), са посветени на изследването на различни аспекти на открития в началото предмет – науката, нейната динамика и вписаност в обществото, то най-новата ѝ книга „*Моделиране на научното развитие с наукометрични методи...*“ (2015) е строго, макар и сбито, синтезирано изследване на този предмет като една сложно функционираща система. За тази цел са изявени методите и моделите на

богатия изследователски арсенал на наукометрията и е разгледана тяхната приложимост и репрезентативен потенциал. Поднесена е подробна типология на наукометричните модели, обхващаща анализ на различни модели, попадащи в рамките на един и същи тип.

Имам две бележки относно съдържанието на тази богата на информация книга. Първата е, че би било по-добре главата със заглавие „Връзки на наукометричния подход с други научни дисциплини“ (с. 30-33) да се отнесе след подробното разглеждане на типовете наукометрични модели, а не преди техния анализ. Така тази глава би се уплътнила с повече съдържателни връзки между наукометрията и другите споменати дисциплини. Втората ми бележка визира необходимостта от по-открояна авторова рефлексия при поднасянето на различните наукометрични подходи и модели, с оглед както на техните успешни приложения, така и на присъщите им ограничения.

От 2003 година до днес доц. Л. Иванчева е взела участие с изнасяне на доклади на 15 международни научни форуми и е била член на Програмния комитет на Конференцията на ISSI (Международното общество по сциентометрика и информетрика), проведена през 2013 г.

Наред с академичната си дейност кандидатката проявява видима активност като експерт в областите си на компетентност. Била е експерт-оценител в РП „Хоризонт 2020“, Европейска комисия, Брюксел, член на Управителния съвет на БАН, като понастоящем е член на Консултативен научен съвет „Човек и общество“ към БАН и член на Етическа комисия на ИИОЗ-БАН.

Л. Иванчева има наред с това и преподавателски опит – в продължение на две академични години е чела курс „Медиазнание“ в ЮЗУ „Неофит Рилски“ в бакалавърска степен, редовно и задочно обучение. Научен ръководител е на двама редовни докторанти по наукознание.

Тя е зам. ръководител на секция „Общество на знанието: наука, образование и иновации” в ИИОЗ.

Приемам по съдържание самооценката на основните научни приноси, които биха могли да бъдат по-обобщено и синтезирано поднесени.

Нямам съвместни публикации с кандидатката.

След всичко казано дотук ще гласувам убедено с „ДА“ за присъждането на доц. дсн Людмила Евлогиева Иванчева на академичната длъжност „професор“.

София, 07.03.2017 г.

Подпис: